

DECIZIA nr. 85 din 17 martie 2025

referitoare la interpretarea dispozițiilor [art. 150 și 147 din Codul muncii](#), [art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017](#) coroborat cu [art. 1 din capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017](#)

EMITENT • **ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 400 din 6 mai 2025**

Data intrării în vigoare 06-05-2025

Dosar nr. 2.365/1/2024

Mariana Constantinescu	- vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție - președintele completului
Adina Georgeta Ponea	- pentru președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	- președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	- președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor	- judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	- judecător la Secția I civilă
Ileana Ruxandra Tirică	- judecător la Secția I civilă
Mihai Andrei Negoescu Gândac	- judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	- judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	- judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	- judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	- judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	- judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	- judecător la Secția a II-a civilă
Ionel Barbă	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 2.365/1/2024, la care s-a conexas Dosarul nr. 138/1/2025, este legal constituit, conform [art. 520 alin. \(8\) din Codul de procedură civilă](#) și [art. 35 alin. \(3\) din Regulamentul](#) privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin [Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023](#), cu modificările și completările ulterioare (Regulamentul).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile [art. 36 din Regulament](#).

4. Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizările formulate de Tribunalul Buzău - Secția I civilă în Dosarul nr. 774/114/2023 și de Tribunalul Iași - Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.414/99/2024 privind lămurirea următoarelor chestiuni de drept:

– în interpretarea dispozițiilor [art. 150 și 147 din Codul muncii](#), [art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017](#) coroborat cu [art. 1 din capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017](#) și [regulamentul-cadru](#) aprobat prin [Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 - anexa nr. 1 articolul unic lit. a\)](#), să se stabilească dacă sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în cuantum de 15% din salariul de bază intră în calculul indemnizației de concediu de odihnă și dacă acordarea acestui spor dă dreptul la acordarea unui concediu suplimentar?;

– dacă prevederile [art. 1 pct. B din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017](#), [art. 367, 417 și 421 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019](#), [art. 147 și art. 150 alin. \(1\) și \(2\) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii](#) trebuie interpretate în sensul că, la stabilirea drepturilor bănești cuvenite unor funcționari publici din familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” pentru perioada concediului de odihnă, la calculul indemnizației trebuie avut în vedere sporul pentru condiții de muncă vătămătoare de care aceștia au beneficiat în perioada de activitate, corespunzător timpului lucrat în locurile de muncă respective?

5. Magistratul-asistent învederează că la dosar a fost depus raportul întocmit.

6. Președintele completului, doamna judecător Mariana Constantinescu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Buzău - Secția civilă a dispus, prin Încheierea din 2 octombrie 2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor [art. 1 alin. \(1\)](#) și [art. 2 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#) privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (denumită în continuare [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#)), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la prima problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 29 octombrie 2024, cu nr. 2.365/1/2024.

9. Ulterior (17 ianuarie 2025), pe rolul instanței supreme a fost înregistrată, cu nr. 138/1/2025, cea de-a doua sesizare formulată de Tribunalul Iași - Secția a II-a civilă contencios administrativ și fiscal privind dezlegarea problemei de drept referitoare la posibilitatea includerii în calculul indemnizației de concediu a sporului pentru condiții de muncă vătămătoare, în cazul funcționarilor publici din familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”.

10. Având în vedere existența unei strânse legături între obiectul primei sesizări (în prima componentă a acesteia) și cel al sesizării înregistrate ulterior, în temeiul [art. 2 alin. \(4\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#) s-a dispus conexarea Dosarului nr. 138/1/2025 la Dosarul nr. 2.365/1/2024.

II. Normele legale incidente

11. Codul muncii

Articolul 147

(1) Salariații care lucrează în condiții grele, periculoase sau vătămătoare, nevăzătorii, alte persoane cu handicap și tinerii în vârstă de până la 18 ani beneficiază de un concediu de odihnă suplimentar de cel puțin 3 zile lucrătoare.

(2) Numărul de zile lucrătoare aferent concediului de odihnă suplimentar pentru categoriile de salariați prevăzute la alin. (1) se stabilește prin contractul colectiv de muncă aplicabil și va fi de cel puțin 3 zile lucrătoare. (...)

(...)

Articolul 150

(1) Pentru perioada concediului de odihnă salariatul beneficiază de o indemnizație de concediu, care nu poate fi mai mică decât salariul de bază, indemnizațiile și sporurile cu caracter permanent convenite pentru perioada respectivă, prevăzute în contractul individual de muncă.

(2) Indemnizația de concediu de odihnă reprezintă media zilnică a drepturilor salariale prevăzute la alin. (1) din ultimele 3 luni anterioare celei în care este efectuat concediul, multiplicată cu numărul de zile de concediu.

(3) Indemnizația de concediu de odihnă se plătește de către angajator cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de plecarea în concediu.

12. [Legea-cadru nr. 153/2017](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare [Legea-cadru nr. 153/2017](#)

Sporul pentru condiții de muncă

Articolul 23

Locurile de muncă și categoriile de personal, precum și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexele nr. I-VIII și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc, în cel mult 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin regulament-cadru elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară, respectiv învățământ, sănătate și asistență socială, cultură, diplomație, justiție, administrație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, a fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională sau a fiecăreia dintre autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate.

(...)

Anexa nr. VIII

Capitolul I

B. Reglementări specifice funcționarilor publici

Articolul 1

(1) Funcționarii publici beneficiază de un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar corespunzător timpului lucrat.

13. Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală, denumită în continuare Hotărârea Guvernului nr. 917/2017

Anexa nr. 1

la regulamentul-cadru

Mărimea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă pentru personalul prevăzut la [cap. I](#) și [cap. II din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017](#), cu modificările și completările ulterioare, cu excepția personalului din administrația publică locală

ARTICOL UNIC

Pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare, mărimea sporului pentru personalul prevăzut la [cap. I](#) și [cap. II din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017](#), cu modificările și completările ulterioare, cu excepția personalului din administrația publică locală, în funcție de numărul de factori de risc întruniți, este următoarea:

- a)** spor de la 10,1% până la 15% din salariul de bază pentru personalul care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 5 din regulamentul-cadru;
- b)** spor de la 5,1% până la 10% din salariul de bază pentru personalul care își desfășoară activitatea sub influența a 3 factori de risc din cei prevăzuți la art. 5 din regulamentul-cadru;
- c)** spor de până la 5% din salariul de bază pentru personalul care își desfășoară activitatea sub influența a 2 factori de risc din cei prevăzuți la art. 5 din regulamentul-cadru.

14. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul administrativ

Dispoziții privind completarea cu alte categorii de norme

Articolul 367

Dispozițiile prezentei părți se completează cu prevederile legislației muncii, precum și cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz.

(...)

Drepturile salariale și alte drepturi conexe

Articolul 417

(1) Pentru activitatea desfășurată, funcționarii publici au dreptul la salariu, prime și alte drepturi, în condițiile legislației privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

(2) Salarizarea funcționarilor publici se face în conformitate cu prevederile legii privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

(3) Pentru funcționarii publici care au domiciliul în altă localitate decât cea în care își desfășoară activitatea și cărora nu li se poate asigura o locuință de serviciu, autoritățile publice locale pot decide, în baza unui regulament propriu, decontarea cheltuielilor de deplasare.

(...)

Dreptul la concediu

Articolul 421

(1) Funcționarii publici au dreptul la concediu de odihnă, la concedii medicale și la alte concedii, în condițiile legii.

(2) În perioada concediilor medicale, a concediilor de maternitate și a celor pentru creșterea și îngrijirea copiilor, raporturile de serviciu nu pot înceta și nu pot fi modificate decât din inițiativa funcționarului public în cauză, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 512 alin. (4) și (5).

III. Expunerea proceselor

15. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Buzău cu nr. 744/114/2023, Sindicatul Liber X, pentru membrii de sindicat persoane fizice, a solicitat în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice obligarea la plata drepturilor salariale reprezentând diferența între indemnizația de concediu plătită fiecărui angajat în perioada 1.09.2019-31.03.2020 și indemnizația de concediu de care ar fi trebuit să beneficieze dacă s-ar fi luat

în calcul, pe lângă salariul de bază și alte sporuri, și suma de bani aferentă sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în cuantum de 15% din salariul de bază, precum și acordarea fiecărui angajat a 10 zile de concediu suplimentar de odihnă cuvenite pentru anul 2020 și fracția cuvenită din acestea pentru perioada 1.09.2019-31.12.2019, iar, în subsidiar, în condițiile în care concediul suplimentar de odihnă nu mai poate fi acordat, compensarea și plata zilelor de concediu suplimentar de odihnă aferente perioadei.

16. În motivare s-a arătat că, potrivit buletinului de determinare prin expertizare, emis de către Direcția de Sănătate Publică a Județului (...), la sediul Administrației Județene a Finanțelor Publice (...), personalul își desfășoară activitatea sub influența a 7 factori de risc prevăzuți la [art. 5 lit. a\)-e\) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 917/2017](#), fiind, astfel, îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru acordarea acestui spor în cuantum de 15% din salariul de bază, însă angajatorul nu și-a îndeplinit obligația de calculare și plată a indemnizației (recalculată prin luarea în calcul și a sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în cuantum de 15%) aferente concediului de odihnă la care aveau dreptul în perioada 1.09.2019-31.03.2020.

17. Pârâta a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii, arătând că plata sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare a fost legată direct de acțiunea nocivă a factorilor de risc asupra organismului; or, pornind de la această particularitate a sporului pentru condiții vătămătoare și având în vedere că actele normative incidente de reglementare nu au precizat caracterul acestui spor (permanent sau nu), acesta nu a fost inițial inclus în algoritmul de calcul al indemnizației pentru concediul de odihnă. Începând cu luna septembrie a anului 2019, sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare a fost plătit numai în situația în care salariatul a fost prezent fizic la sediul pârâtei, sediu expertizat de D.S.P., și nu a fost avut în vedere la calculul indemnizației pentru concediu de odihnă. Totuși, prin ordinul de aplicare la nivel teritorial a dispozițiilor ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală (A.N.A.F.) de includere în calculul indemnizației de concediu a acestui spor, nu s-a exclus recalcularea indemnizației de concediu pentru perioada 1.09.2019-1.04.2020, iar plata acesteia se va face conform notei aprobate de președintele A.N.A.F. în trimestrul II anul 2023, în condițiile alocării de resurse de la buget.

18. Prin Cererea înregistrată cu nr. 1.414/99/2024 pe rolul Tribunalului Iași - Secția a II-a civilă contencios administrativ și fiscal, reclamantul persoană fizică a solicitat, în contradictoriu cu pârâții prefectul județului (...) și Instituția Prefectului - Județul Iași, recalcularea indemnizațiilor (drepturile salariale) de concediu de odihnă efectuat pentru anii 2022, 2023, 2024 și pe viitor pe perioada raporturilor de serviciu, prin includerea în indemnizația de concediu a cuantumului sporului pentru condiții vătămătoare și acordarea diferențelor salariale dintre indemnizația de concediu plătită și cea cuvenită potrivit prevederilor legale care reglementează materia și plata diferențelor salariale dintre indemnizația de concediu plătită în perioada efectuării concediului și cea cuvenită în mod legal, ca urmare a recalculării indemnizației de concediu.

19. În motivare s-a arătat că, în perioadele în care a efectuat concediul de odihnă, la stabilirea indemnizațiilor de concediu nu au fost avute în vedere toate elementele componente ale acestora, astfel cum sunt definite și determinate de [art. 150 din Codul muncii](#), situație ce i-a creat un prejudiciu patrimonial reprezentat de neacordarea în cuantumul legal a drepturilor bănești aferente anilor 2022-2024.

20. Acest prejudiciu a fost cauzat de interpretarea greșită dată de pârâți, anume opusul sporului permanent este sporul temporar, în timp ce caracterul variabil al unui spor nu se poate referi decât la cuantumul său, opusul sporului în cuantum variabil fiind sporul în cuantum fix, și nicidecum sporul permanent.

21. Prin urmare, pentru a nu fi incluse în indemnizația de concediu, sporurile ar trebui să aibă caracter temporar, ceea ce nu este cazul sporului pentru condiții vătămătoare, acest spor având caracter permanent și nu temporar, chiar dacă este stabilit în considerarea unor condiții specifice de muncă, având la bază buletine de determinare, această interpretare fiind în deplină concordanță cu jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și cu principiile dreptului Uniunii Europene.

22. Prin întâmpinare, pârâții au solicitat respingerea acțiunii.

23. În cadrul soluționării cererilor de chemare în judecată s-a dispus sesizarea instanței supreme și suspendarea judecării cauzei.

IV. Motivele reținute de titularii sesizărilor

24. Tribunalul Buzău a constatat că este sesizat cu o acțiune privind plata unor drepturi salariale achitate de o instituție publică, fiind aplicabile dispozițiile din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#).

25. Astfel, s-a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, în sensul că de chestiunea de drept ce face obiectul prezentei sesizări depinde soluționarea cauzei și instanța supremă nu a avut în vedere familia ocupațională din cadrul căreia fac parte reclamânții, aceștia fiind salariați conform [anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017](#), [Decizia nr. 79/2023](#) pronunțându-se cu privire la acordarea concediului de odihnă suplimentar pentru magistrați. De asemenea, conform [art. 2 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), instanța este obligată să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție, fiind vorba despre plata unor drepturi salariale de către o instituție publică.

26. Tribunalul Iași, reținând că obiectul prezentei cauze constă în stabilirea și plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, completul investit judecă în primă instanță acest litigiu, iar de modalitatea de interpretare a chestiunii de drept depinde în tot soluționarea pe fond a cauzei de față, constatând din verificările efectuate că asupra acestor chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a mai pronunțat, nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici nu face obiectul unei sesizări pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în curs de soluționare, a apreciat ca fiind admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

27. În ceea ce privește caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare, s-a apreciat că, spre deosebire de [art. 519 din Codul de procedură civilă](#), [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#) nu impune o astfel de condiție, completul investit cu soluționarea unei chestiuni ce ține de salarizarea personalului plătit din fonduri publice fiind obligat, în măsura în care Înalta Curte de Casație și Justiție nu a lămurit deja problema de drept incidentă, să sesizeze această instanță.

V. Punctul de vedere al titularilor sesizărilor

28. Tribunalul Buzău, în ceea ce privește includerea sporului de condiții vătămătoare în calculul indemnizației de concediu, fiind un spor cu caracter permanent, a apreciat că, potrivit [art. 150 din Codul muncii](#), trebuie inclus în calculul concediului de odihnă.

29. Referitor la acordarea unui concediu suplimentar de 10 zile, Tribunalul Buzău a arătat că reclamantii nu pot beneficia de concediu de odihnă suplimentar.

30. Potrivit [art. 147 alin. \(1\) din Codul muncii](#), salariații care lucrează în condiții grele, periculoase sau vătămătoare, nevăzătorii, alte persoane cu handicap și tinerii în vârstă de până la 18 ani beneficiază de un concediu de odihnă suplimentar de cel puțin 3 zile lucrătoare, iar [art. 18 alin. \(1\) din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992](#) reglementează modalitatea privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, anume: „În afara concediului de odihnă prevăzut la art. 1, salariații din administrația publică (...) care prestează munci în condiții periculoase sau vătămătoare, ori lucrează în locuri de muncă în care există astfel de condiții, au dreptul în fiecare an calendaristic la un concediu de odihnă suplimentar cu o durată cuprinsă între 3-10 zile lucrătoare.”

31. Or, sintagma „condiții periculoase sau vătămătoare” prevăzută în [art. 18 din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992](#) și [art. 147 alin. \(1\) din Codul muncii](#), care dă dreptul la un concediu suplimentar, este diferită de sintagma „condiții de muncă periculoase sau vătămătoare” prevăzută în [regulamentul-cadru](#) aprobat prin [Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 - anexa nr. 1 articolul unic lit. a\)](#), iar acordarea sporului pentru condiții de muncă vătămătoare nu implică în mod automat acordarea concediului de odihnă suplimentar.

32. Tribunalul Iași a apreciat că, la stabilirea drepturilor bănești cuvenite unor funcționari publici din familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” pentru perioada concediului de odihnă, la calculul indemnizației trebuie avut în vedere sporul pentru condiții de muncă vătămătoare de care aceștia au beneficiat în perioada de activitate, corespunzător timpului lucrat în locurile de muncă respective.

33. Se impune a se avea în vedere și [Decizia nr. 23/2021](#) a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin care s-a statuat că „În interpretarea și aplicarea unitară a [art. 38 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006](#) privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 462/2006](#), cu modificările ulterioare, și a [art. 150 alin. \(1\) și \(2\) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea drepturilor bănești cuvenite polițiștilor de penitenciare pentru perioada concediului de odihnă trebuie avute în vedere sporurile pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase de care aceștia au beneficiat în perioada de activitate, corespunzător timpului lucrat în locurile de muncă respective.” Or, considerentele din această decizie ar trebui să se aplice și în cazul altor funcționari publici, cum este cazul celor din prezenta cauză.

VI. Punctul de vedere al părților

34. Reclamantul din dosarul înregistrat pe rolul Tribunalului Buzău a fost de acord cu sesizarea instanței supreme.

35. Părțile din dosarul înregistrat pe rolul Tribunalului Iași nu au formulat niciun punct de vedere.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

36. Din analiza hotărârilor înaintate de Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel București și Curtea de Apel Galați și a punctelor de vedere înaintate de Tribunalul Brașov și Curtea de Apel Iași, sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în cuantum de 15% din salariul de bază intră în calculul indemnizației de concediu de odihnă.

37. Referitor la cea de-a doua problemă, anume acordarea concediului suplimentar, conform [art. 147 alin. \(1\) din Codul muncii](#), Tribunalul București a apreciat că se pot aplica prin analogie cele reținute prin [Decizia nr. 79/2023](#) a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept; astfel, a reținut instanța supremă că nu se poate recurge la interpretarea extensivă a textului legal, pentru a generaliza aplicarea dispozițiilor [Legii nr. 31/1991](#) tuturor angajaților cărora li s-a recunoscut sporul pentru condiții de muncă grele,

vătămătoare sau periculoase. Din [art. 18 alin. \(1\) din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992](#) rezultă că nu orice salariați din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare beneficiază de acordarea unui concediu de odihnă suplimentar, ci doar cei care prestează munci grele, periculoase sau vătămătoare ori lucrează în locuri de muncă în care există astfel de condiții, stabilite potrivit [Legii nr. 31/1991](#).

Prin urmare, sintagma „condiții periculoase sau vătămătoare” prevăzută în [art. 18 din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992](#) și în [art. 147 alin. \(1\) din Codul muncii](#), care dă dreptul la un concediu suplimentar, este diferită de sintagma „condiții de muncă periculoase sau vătămătoare” prevăzută în [regulamentul-cadru](#) aprobat prin [Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 - anexa nr. 1 articolul unic lit. a\)](#) și acordarea sporului pentru condiții de muncă vătămătoare nu implică în mod automat acordarea concediului de odihnă suplimentar.

38. Corelativ, într-o orientare s-a apreciat că sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în cuantum de 15% din salariul de bază nu dă dreptul la acordarea unui concediu suplimentar, așa cum rezultă din hotărârile înaintate de Curtea de Apel Oradea, Tribunalul Ialomița, Tribunalul Călărași și din punctele de vedere înaintate de Tribunalul Giurgiu și Tribunalul Ilfov, în sens contrar fiind punctele de vedere teoretice înaintate de Tribunalul Brașov, Tribunalul Teleorman, Tribunalul Iași și Tribunalul Vaslui.

39. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară și nu au formulat niciun punct de vedere.

40. Ministerul Public a menționat că, la nivelul Secției judiciare, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii asupra problemei de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

41. Pot prezenta relevanță următoarele decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție:

a) Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 19 februarie 2019, prin care, în interpretarea dispozițiilor [notei 2 lit. c\) pct. II lit. A cap. I din anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017](#) în corelare cu prevederile [art. 38 alin. \(1\)](#), [alin. \(2\) lit. a\)](#), [alin. \(3\) lit. a\)](#), [alin. \(4\)](#) și [\(6\)](#) din actul normativ anterior menționat, a stabilit că:

– majorarea salariului de bază, de 15% pentru complexitatea muncii, nu se acordă pentru perioada 1 iulie 2017-31 decembrie 2017 și pentru anul 2018;

– pentru perioada 2019-2022, această majorare se acordă în condițiile stabilite la [art. 38 alin. \(4\) din Legea-cadru nr. 153/2017](#);

– prin excepție, această majorare se acordă începând cu ianuarie 2018 sau cu data de la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate;

b) Decizia nr. 37 din 7 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 591 din 6 iulie 2020, prin care s-a respins ca inadmisibilă sesizarea cu privire la următoarea chestiune de drept:

Cum se interpretează și aplică dispozițiile [anexei VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a\) pct. 1 din Legea nr. 153/2017](#), care prevăd că «Personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în prezenta anexă beneficiază și de următoarele categorii de sporuri și drepturi: a) Sporuri: 1. Spor pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase care implică risc de îmbolnăvire și/sau contagiune directă sau indirectă, respectiv riscuri asociate datorate condițiilor specifice de desfășurare a activității - de până la 35%; (...)» în corelare cu dispozițiile [art. 38 din Legea nr. 153/2017](#), modificată și completată?»;

c) Decizia nr. 46 din 22 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 din 27 noiembrie 2020, prin care s-a respins ca inadmisibilă sesizarea cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă sporul pentru condițiile de muncă prevăzut de [art. 1 din anexa VIII cap. I lit. B din Legea-cadru nr. 153/2017](#) este supus sau nu aplicării etapizate prevăzute de [art. 38 din aceeași lege](#);

d) Decizia nr. 79 din 11 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 18 ianuarie 2024, prin care s-a statuat după cum urmează:

– în interpretarea și aplicarea [art. 79 alin. \(1\) și \(3\) din Legea nr. 303/2004](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la [art. 1 alin. \(2\) și art. 278 alin. \(2\) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată](#), cu modificările și completările ulterioare, dispoziția referitoare la dreptul de a beneficia de concediu de odihnă de 35 de zile, precum și de alte concedii se interpretează în sensul că nu permite cumulul acestui concediu de odihnă cu concediul suplimentar reglementat prin [art. 147 din Codul muncii](#);

– în interpretarea și aplicarea dispozițiilor [art. 147 din Codul muncii](#) și, respectiv, ale [art. 3 din Legea nr. 31/1991](#) privind stabilirea duratei timpului de muncă sub 8 ore pe zi pentru salariații care lucrează în condiții deosebite - vătămătoare, grele sau periculoase, sintagma „condiții vătămătoare”, care deschide dreptul la concediu suplimentar, nu are un conținut juridic identic cu sintagma „condiții vătămătoare” din [art. 7 alin. \(1\) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 330/2009](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările

ulterioare, respectiv [art. 4 alin. \(1\) capitolul VIII din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și ulterior [art. 4 alin. \(1\) capitolul VIII la anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, identitate de conținut juridic care să justifice concluzia că emiterea buletinului de expertizare de către organul abilitat pentru evaluarea riscurilor profesionale la locul de muncă, efectuată în aplicarea Ordinului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 24/2010 pentru aprobarea condițiilor de acordare a sporului pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase în cadrul Ministerului Public, respectiv în aplicarea [Hotărârii Guvernului nr. 118/2018](#) pentru aprobarea [Regulamentului-cadru](#) privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” și Curtea Constituțională, este suficientă pentru stabilirea existenței condițiilor vătămătoare în sensul [art. 147 din Codul muncii](#) și al [art. 3 din Legea nr. 31/1991](#);

e) Decizia nr. 52 din 21 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1316 din 24 decembrie 2024, prin care s-a stabilit că, pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de [articolul unic lit. a\) din anexa nr. 1 la Regulamentul-cadru](#) privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală, aprobat prin [Hotărârea Guvernului nr. 917/2017](#), este supus plafonării reglementate de [art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023](#) privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

f) Decizia nr. 23 din 15 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 20 ianuarie 2022, prin care s-a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și s-a stabilit că, în interpretarea și aplicarea unitară a [art. 38 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006](#) privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 462/2006](#), cu modificările ulterioare, și a [art. 150 alin. \(1\) și \(2\) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată](#), cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea drepturilor bănești cuvenite polițiștilor de penitenciare pentru perioada concediului de odihnă trebuie avute în vedere sporurile pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase de care aceștia au beneficiat în perioada de activitate, corespunzător timpului lucrat în locurile de muncă respective;

g) Decizia nr. 13 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1052 din 21 octombrie 2024, prin care s-a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov și s-a stabilit că indemnizația de hrană reglementată de [art. 18 din Legea-cadru nr. 153/2017](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, nu intră în baza de calcul al indemnizației de concediu de odihnă cuvenite personalului contractual plătit din fonduri publice și funcționarilor publici.

42. La nivelul Curții Constituționale nu a fost identificată practică relevantă.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

43. Prin raportul întocmit în cauză, conform [art. 520 alin. \(8\) din Codul de procedură civilă](#), s-a apreciat că sesizarea este inadmisibilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Admisibilitatea sesizărilor

44. Admisibilitatea sesizărilor este circumscrisă atât condițiilor speciale instituite prin [art. 1 și 2 ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), cât și celor ce decurg din cuprinsul [art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă](#), a căror incidență este atrasă ca efect al normei de trimitere din [art. 4](#) al ordonanței de urgență la prevederile [Legii nr. 134/2010](#), cu ale cărei dispoziții arată că se completează.

45. În lumina acestor dispoziții legale, condițiile de admisibilitate a unei sesizări formulate în baza [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#) sunt circumscrise următoarelor elemente:

- existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță ori în calea de atac, dintre cele la care se referă [art. 1 alin. \(1\) și \(2\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#);
- sesizarea să privească o chestiune de drept;
- soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;
- chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

46. Evaluarea elementelor sesizărilor relevă întrunirea doar în parte a condițiilor de admisibilitate mai sus enunțate, în privința ambelor sesizări și, raportat la cea dintâi sesizare, a ambelor chestiuni pe care aceasta le include și care au fost supuse dezlegărilor Înaltei Curți de Casație și Justiție, după cum urmează:

a)

47. Cât privește cea dintâi sesizare, prin acțiunea înregistrată pe rolul instanței de trimitere (Tribunalul Buzău), reclamantii - angajați cu contract individual de muncă în cadrul D.G.R.F.P. - A.J.F.P. -, acționând prin sindicat, au solicitat obligarea pârâtei anterior menționate la: 1. calcularea și plata diferențelor aferente indemnizației de concediu cuvenite fiecăruia în perioada 1.09.2019-31.03.2020, care să includă și sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în cuantum de 15% din salariul de bază, în valoare actualizată cu indicii de inflație și cu dobânda legală; 2. acordarea fiecărui angajat a 10 zile de concediu suplimentar de odihnă cuvenite pentru anul 2020 și a fracției cuvenite pentru perioada 1.09.2019-31.12.2019, iar, în subsidiar, în cazul în care concediul nu se mai poate asigura în natură, compensarea și plata în bani a zilelor de concediu suplimentar de odihnă pentru perioadele indicate.

48. Așadar, disputa poartă asupra sporului pentru condiții de muncă a cărui bază legală, în ceea ce îi privește pe acești reclamanti, se regăsește în prevederile [art. 23 din Legea nr. 153/2017](#) și în [anexa nr. 1 la regulamentul-cadru](#) aprobat prin [Hotărârea Guvernului nr. 917/2017](#), ei precizând că, în urma buletinelor de expertiză întocmite la nivelul anului 2019 (care au confirmat prezența a 7 factori de risc dintre cei enunțați în [art. 5 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 917/2017](#), care îndreptățesc la acordarea unui spor în cuantum de 15% din salariul de bază), s-a emis Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin care, începând cu 1.09.2019, s-a acordat personalului contractual și funcționarilor publici din cadrul A.N.A.F. sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare. Pe baza acestui ordin a fost emis Ordinul nr. 837/2020 al președintelui A.N.A.F. prin care, începând cu 31.03.2020, acest spor a fost luat în calculul indemnizației de concediu de odihnă, pe lângă salariul de bază și celelalte sporuri de care aceștia beneficiază.

49. Practic, prin acțiunea lor, reclamantii urmăresc, în principal, recunoașterea acestui din urmă drept, respectiv calculul indemnizației de concediu de odihnă prin includerea sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare pentru toată durata de timp cuprinsă în intervalul 1.09.2019 (data emiterii ordinului președintelui A. N.A.F. de acordare a sporului)-31.03.2020 (data emiterii ordinului președintelui A.N.A.F. de includere a sporului în calculul indemnizației de concediu), aceștia criticând lipsa oricărui temei ori a unei rațiuni legale de a alege aleatoriu o altă dată, pentru includerea în calculul indemnizației de concediu a acestui spor, decât cea care corespunde datei recunoașterii/acordării beneficiului acestui spor tuturor funcționarilor ori angajaților cu contract individual de muncă din cadrul D.G.R.F.P. - A.J.F.P. în care își desfășoară activitatea.

50. Privitor la această pretenție, pârâta a arătat că prin ordinul de aplicare la nivel teritorial a dispozițiilor ordinului președintelui A.N.A.F. de includere în calculul indemnizației de concediu de odihnă a sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase nu s-a exclus recalcularea indemnizației de concediu pentru perioada 1.09.2019-1.04.2020, iar plata acesteia se va face conform unei note aprobate de președintele A.N.A.F. în trimestrul II al anului 2023, în condițiile alocării de resurse de la buget.

51. Conform mențiunilor încheierii de la termenul de dezbatere a sesizării, reprezentantul reclamantilor a confirmat instanței plata realizată de pârâtă cu privire la pretențiile din capătul prim al cererii de chemare în judecată, despre care a menționat că, la acel moment, au rămas fără obiect.

52. Raportând la acest context procesual condițiile de admisibilitate a sesizării, se constată că fiind îndeplinită prima dintre acestea, privitoare la existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță ori în calea de atac, dintre cele la care se referă [art. 1 alin. \(1\) și \(2\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#).

53. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a realizat de tribunal, care judecă în complet specializat în litigii de muncă și asigurări sociale, în primă instanță, în virtutea competenței sale legale date de prevederile [art. 269 din Codul muncii](#) raportat la cele ale [art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă](#), în dispută fiind dreptul la indemnizația de concediu de odihnă calculată prin includerea sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare și dreptul la concediul de odihnă suplimentar, drepturi care sunt opuse unei instituții publice care asigură plata/realizarea acestora din fonduri publice.

54. Cu toate acestea, cât privește cea dintâi componentă a întrebării - „În interpretarea dispozițiilor [art. 150 și 147 din Codul muncii](#), [art. 23 din Legea nr. 153/2017](#) coroborat cu [art. 1 din capitolul II din anexa nr. VIII la Legea nr. 153/2017](#) și [Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 - anexa nr. I articolul unic alin. \(1\) lit. a\)](#), să se stabilească dacă sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în cuantum de 15% din salariul de bază intră în calculul indemnizației de concediu de odihnă (...)” - nu se poate reține că sesizarea privește o chestiune de drept de lămurirea căreia să depindă soluționarea pe fond a cauzei.

55. Mai înainte chiar de stabilirea conținutului confuz, imprecis, neclar al normelor incidente ori a caracterului controversat, dificil al chestiunii de drept sesizate, de natură să îi confere statutul de reală chestiune de drept (în sensul autonom al termenului conturat în jurisprudența instanței supreme), se remarcă în primul rând că aceasta nu constituie o chestiune de drept controversată între părțile litigante, deoarece prin actele procesuale

îndeplinite în cauză (cererea de chemare în judecată și întâmpinare), dreptul principal a cărui recunoaștere se urmărește de către reclamantii nu a întâmpinat decât o opoziție de moment, sub forma întârzierii în executare din partea autorității angajatoare, de vreme ce prin întâmpinarea formulată aceasta a arătat că prin ordinul de punere în aplicare la nivel teritorial a dispozițiilor ordinului președintelui A.N.A.F. de includere în calculul indemnizației de concediu de odihnă a sporului pentru condiții de muncă vătămătoare și periculoase nu s-a exclus recalcularea indemnizației de concediu pentru perioada anterioară din 1.09.2019-1.04.2020, aceasta informând chiar că există o notă a președintelui A.N.A.F. de recalculare și plată a acestor drepturi ce va fi pusă în aplicare în trimestrul III al anului 2023.

56. Așadar, o primă observație este în sensul că dreptul principal pretins de reclamantii prin acțiune nu a fost negat ori contestat de pârâtă.

57. În plus, până la data sesizării formulate de instanța de trimitere, dreptul litigios a și fost realizat, reclamantii înșiși informând instanța despre plata drepturilor realizată de pârâtă în timpul procesului, motiv pentru care au și opinat asupra rămânării fără obiect a primului capăt de cerere.

58. Or, chiar dacă - față de această împrejurare - instanța de trimitere nu va pronunța în mod formal o hotărâre pe temeiul [art. 436 alin. \(1\) din Codul de procedură civilă](#) (hotărâre dată în baza recunoașterii pretențiilor) sau al [art. 438 din Codul de procedură civilă](#) (hotărâre de încuviințare a învoielii părților), este cert că nu va putea soluționa această primă parte a litigiului fără a ține seama de recunoașterea și executarea între părți a pretențiilor deduse judecății.

59. Din punctul de vedere al condițiilor de admisibilitate a sesizării instituite prin dispozițiile [art. 2 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), o atare împrejurare echivalează cu inexistența unui conflict asupra dreptului dedus judecății care să justifice ori să facă utilă sesizarea oricărei „chestiuni de drept” ce s-ar putea ivi în legătură cu acesta. De asemenea, semnifică inexistența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei respective, cât timp aceasta nu va mai putea fi rezolvată altfel decât dându-se eficiență disponibilității părților, care au înțeles ca prin concesiile lor să recunoască și să execute drepturile aflate inițial în divergență.

60. Or, de vreme ce, în acord cu prevederile [art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), sesizarea instanței de trimitere trebuie să privească o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, se înțelege că efectul util al sesizării interesează în primul rând litigiul în care s-a ivit, efect care - date fiind circumstanțele anterior prezentate - nu se mai regăsește în legătură cu pricina aflată pe rolul instanței.

61. Cât privește cea de-a doua componentă a primei sesizări „(...) și dacă acordarea acestui spor dă dreptul la un concediu suplimentar”, a cărei lămurire s-a cerut a fi dată pe tărâmul acelorași dispoziții legale, se verifică condiția ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept, câtă vreme prin acțiunea dedusă judecății, subsecvent recunoașterii dreptului la calcularea indemnizației de concediu de odihnă prin includerea sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare pentru trecut (începând cu 1.09.2019, când a fost emis ordinul președintelui A.N.A.F. de acordare a sporului pe baza buletinelor de determinare prin expertize ce au confirmat prezența a 7 factori de risc dintre cei menționați în [art. 5 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 917/2017](#)), reclamantii au cerut să li se recunoască și dreptul la un număr de zile de concediu de odihnă suplimentar începând cu aceeași dată. Sesizarea instanței pe această componentă a chestiunii de drept nu respectă însă condiția negativă (cea de-a patra în rândul celor enunțate) ca respectiva problemă de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

62. Pornind de la temeiurile legale ale pretenției reclamantilor care dau cadrul legal al chestiunii de drept sesizate, în cea de-a doua componentă a sa, respectiv [art. 147 alin. \(1\) din Codul muncii](#), [art. 18 alin. \(1\) din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992](#), ordinul președintelui A.N.A.F. de acordare a sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare (cu efecte începând din 1.09.2019), se reține că instanța supremă a pronunțat [Decizia nr. 79/2023](#) (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 18 ianuarie 2024) prin care a statuat, de principiu, în cel de-al doilea paragraf al său, că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor [art. 147 din Codul muncii](#) și, respectiv, ale [art. 3 din Legea nr. 31/1991](#) privind stabilirea duratei timpului de muncă sub 8 ore pe zi pentru salariații care lucrează în condiții deosebite - vătămătoare, grele sau periculoase, sintagma «condiții vătămătoare», care deschide dreptul la concediu suplimentar, nu are un conținut juridic identic cu sintagma «condiții vătămătoare» din [art. 7 alin. \(1\) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 330/2009](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, respectiv [art. 4 alin. \(1\) capitolul VIII din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și ulterior [art. 4 alin. \(1\) capitolul VIII la anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017](#), identitate de conținut juridic care să justifice concluzia că emiterea buletinului de expertizare de către organul abilitat pentru evaluarea riscurilor profesionale la locul de muncă, efectuată în aplicarea Ordinului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 24 /2010 pentru aprobarea condițiilor de acordare a sporului pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau

periculoase în cadrul Ministerului Public, respectiv în aplicarea [Hotărârii Guvernului nr. 118/2018](#) pentru aprobarea [Regulamentului-cadru](#) privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională este suficientă pentru stabilirea existenței condițiilor vătămătoare în sensul [art. 147 din Codul muncii](#) și al [art. 3 din Legea nr. 31/1991](#).”

63. Prin această decizie, Înalta Curte de Casație și Justiție a fost chemată să se pronunțe asupra posibilității unei categorii de bugetari (magistrați) - care, ca reclamanții din prezenta sesizare, beneficiază în baza reglementărilor speciale aplicabile lor ([Legea-cadru nr. 153/2017](#) și [Hotărârea Guvernului nr. 118/2018](#)) de un spor de până la 15% din salariul de bază pentru desfășurarea activității în condiții de muncă grele, periculoase sau vătămătoare - de a cumula concediul legal de odihnă cu concediul suplimentar reglementat prin [art. 147 din Codul muncii](#) și, de asemenea, să stabilească dacă, în interpretarea [art. 147 din Codul muncii](#) și a [art. 3 din Legea nr. 31/1991](#), sintagma „condiții vătămătoare”, care deschide dreptul la concediu suplimentar, are un conținut juridic identic cu sintagma „condiții vătămătoare” din [art. 7 alin. \(1\) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 330/2009](#), respectiv [art. 4 alin. \(1\) cap. VIII din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2020](#) și ulterior [art. 4 alin. \(1\) cap. VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017](#).

64. Aceste din urmă temeiuri legale sunt cele care, pentru acea categorie de bugetari (magistrați), consacră dreptul la un spor pentru condiții vătămătoare sau periculoase de muncă, fiind similare în conținut cu cele care dau același drept reclamanților din cauza pendinte pe rolul instanței de trimitere din cea dintâi sesizare. Prin urmare, dezlegările oferite de Înalta Curte de Casație și Justiție în cuprinsul paragrafelor 97-110 și 125-136 din [Decizia nr. 79/2023](#) sunt deopotrivă valabile și aplicabile și în cazul chestiunii de drept sesizate de instanța de trimitere, în cea de-a doua componentă a sa, privitoare la lămurirea asupra faptului dacă acordarea sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în cazul reclamanților dă dreptul acestora și la acordarea unui concediu de odihnă suplimentar, singura diferență fiind aceea că în [Decizia nr. 79/2023](#) este vorba doar de o altă familie ocupațională („Justiție”, magistrați), astfel că dezlegările sale sunt aplicabile mutatis mutandis. În cuprinsul acestor paragrafe s-a statuat, în esență, că dreptul la un concediu de odihnă suplimentar, a cărui bază legală este dată de dispozițiile [Legii nr. 31/1991](#), a fost reglementat în considerarea unui anumit grad de nocivitate a condițiilor de muncă și a efectului negativ potențial pe care expunerea îndelungată la aceste condiții l-ar putea genera asupra salariaților. Nu se poate generaliza aplicarea dispozițiilor [Legii nr. 31/1991](#) tuturor angajaților cărora li s-a recunoscut sporul pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase; numai stabilirea unor condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase potrivit [Legii nr. 31/1991](#) are drept consecință acordarea în mod cumulativ a celor două drepturi: reducerea duratei zilei de muncă sub 8 ore și concediul de odihnă suplimentar.

65. Așadar, Înalta Curte de Casație și Justiție a expus în dezlegările sale anterioare cu valoare obligatorie raționamentul juridic necesar pentru a permite instanțelor de judecată, chemate să aplice legea la cazul concret, rezolvarea acelorași chestiuni de drept care se ridică și în cazul altor categorii de personal plătit din fonduri publice, chiar dacă acestea aparțin altor familii ocupaționale.

66. Dezlegările [Deciziei nr. 79/2023](#) sunt aplicabile mutatis mutandis și în cazul salariaților din litigiul în care s-a formulat cea dintâi sesizare, aparținând la familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, observându-se că aceleași argumente și temeiuri legale s-au susținut în justificarea dreptului solicitat, un concediu de odihnă suplimentar celui legal, în considerarea beneficiului constând în sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare având ca temei legal [art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017](#) și [Hotărârea Guvernului nr. 917/2017](#), acest din urmă act normativ fiind, de altfel, singurul element de diferență în analiză (în condițiile în care temeiul legal al aceluiași spor în cazul bugetarilor - magistrați era dat de [Hotărârea Guvernului nr. 118/2018](#)).

67. Întrucât [Decizia nr. 79/2023](#) a Înaltei Curți de Casație și Justiție este una pronunțată în temeiul [art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă](#) în mecanismul preventiv de unificare a practicii judiciare, care nu are o aplicabilitate limitată, respectiv doar la categoria de personal pentru care reglementează (bugetari - magistrați), și întrucât este vorba, în esență, despre una și aceeași problemă de drept care a mai fost anterior rezolvată, devine limpede că sesizarea prezentă, în cea de-a doua componentă a sa, nu se referă la o chestiune de drept care să necesite cu pregnanță a fi lămurită și care să reclame din nou intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție.

68. Pentru aceste considerente, cea dintâi sesizare formulată, în ambele sale componente, va fi respinsă ca inadmisibilă.

b)

69. Cu referire la cea de-a doua sesizare, aceasta privește cazul funcționarului public care exercită o funcție publică de execuție în cadrul unei prefecturi și care solicită din partea instanței recunoașterea dreptului la calculul indemnizației concediului de odihnă, începând cu anul 2022 și pentru viitor, prin includerea sporului pentru condiții de muncă vătămătoare, cu plata diferențelor salariale cuvenite.

70. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a realizat și în acest caz de către tribunal, secția contencios administrativ, care judecă în primă instanță conform [art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă](#), litigiul fiind unul care se circumscrie domeniului specific reglementat de [art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62 /2024](#) deoarece are ca obiect drepturile salariale cuvenite funcționarului public plătit din fonduri publice de angajatorul instituție publică.

71. În legătură cu chestiunea de drept semnalată, identică cu aceea din prima sesizare, în cea dintâi componentă a sa, se verifică și condiția ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea acesteia, dezlegarea asupra dreptului la includerea în calculul indemnizației de concediu a sporului pentru condiții vătămătoare, periculoase, cuvenit funcționarilor publici din familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, din care face parte și reclamantul, constituind tocmai obiectul și scopul procesului aflat pe rolul instanței de trimitere.

72. Nu este îndeplinită cea de-a patra cerință de admisibilitate a sesizării, anume ca asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat anterior ori ca aceasta să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, în condițiile în care prin mai multe decizii de recurs în interesul legii s-a statuat cu valoare de principiu și cu titlu obligatoriu asupra condițiilor în care, spre exemplu, sporurile pentru condiții periculoase sau vătămătoare ori pentru condiții grele de muncă se includ în calculul indemnizației de concediu cuvenite funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare (în prezent, polițiști de penitenciare) - [Decizia nr. 23/2021](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 20 ianuarie 2022 - ori asupra condițiilor în care alte drepturi sau beneficii salariale, cum ar fi indemnizația de hrană reglementată de [art. 18 din Legea-cadru nr. 153/2017](#), nu intră în baza de calcul al indemnizației de concediu de odihnă cuvenite personalului contractual plătit din fonduri publice și funcționarilor publici - [Decizia nr. 13/2024](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1052 din 21 octombrie 2024.

73. Chiar dacă aceste soluții de uniformizare jurisprudențială au tranșat asupra unor drepturi identice acelorora din sesizarea instanței de trimitere, dar în cazul altui tip de personal salarizat din fonduri publice (funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, actualmente polițiști de penitenciare a căror salarizare este reglementată în cuprinsul [anexei nr. VI a Legii-cadru nr. 153/2017](#) - Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională”) ori asupra altor drepturi (indemnizația de hrană) decât cele din sesizare, nu înseamnă că instanța de trimitere este lipsită de reperele necesare și îndestulătoare pentru a decide asupra corectei și uniforme aplicări a legii la cazul concret dedus judecății, observându-se, de altfel, că aceasta chiar își sprijină opinia asupra chestiunii de drept sesizate pe soluția de principiu oferită prin [Decizia nr. 23/2021](#). Rămâne doar ca aceasta, în procesul soluționare a cauzei a cărei sarcină îi revine, să identifice acele dezlegări cu valoare de soluții de principiu pe care să le aplice la circumstanțele relevante ale litigiului.

74. Pentru aceste considerente, și cea de-a doua sesizare urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, sesizările formulate de Tribunalul Buzău - Secția I civilă în Dosarul nr. 774/114/2023 și de Tribunalul Iași - Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.414/99/2024 privind lămurirea următoarelor chestiuni de drept:

– în interpretarea dispozițiilor [art. 150 și 147 din Codul muncii](#), [art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017](#) coroborat cu [art. 1 din capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017](#) și [regulamentul-cadru](#) aprobat prin [Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 - anexa nr. 1 articolul unic lit. a\)](#), să se stabilească dacă sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în cuantum de 15% din salariul de bază intră în calculul indemnizației de concediu de odihnă și dacă acordarea acestui spor dă dreptul la acordarea unui concediu suplimentar?;

– dacă prevederile [art. 1 pct. B din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017](#), [art. 367, 417 și 421 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019](#), [art. 147 și art. 150 alin. \(1\) și \(2\) din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii](#) trebuie interpretate în sensul că, la stabilirea drepturilor bănești cuvenite unor funcționari publici din familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” pentru perioada concediului de odihnă, la calculul indemnizației trebuie avut în vedere sporul pentru condiții de muncă vătămătoare de care aceștia au beneficiat în perioada de activitate, corespunzător timpului lucrat în locurile de muncă respective?

Obligatorie, potrivit dispozițiilor [art. 521 alin. \(3\) din Codul de procedură civilă](#).

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 martie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,

Ileana Peligrad

C.T.C.E. Piatra Neamt